

[Stegger Nielsen.]

til sin Tid stille vore Forslag uden Hensyn til, hvad der bestemmes i denne særlige færøske Lov, som vi erkender, Færøerne selv i første Linie maa have Indflydelse paa.

I Betragtning af den enstemmige Vedtagelse i Lagtinget, der ligger bag dette Forslag, vil mit Parti — men, som sagt, uden Forpligtelse overfor den tilsvarende Lovgivning for det øvrige Land — anbefale det til Vedtagelse i det høje Ting.

H. P. Johansen: Det foreliggende Lovforslag om Skolekommissioner i Landkommuner paa Færøerne er af ikke helt ringe Interesse, ikke blot paa Færøerne, men ogsaa herhjemme, thi for det første fremkommer Lovforslaget paa et Tidspunkt, hvor man netop er midt i Arbejdet med at gennemføre en ny Tilsynslov for Folkeskolen herhjemme, og for det andet angaar Forslaget i hvert Fald en Del af de Spørgsmaal, der især giver Anledning til Drøftelse paa Rigsdagen angaaende Folkeskolens Tilsyn og Styrelse. Man kan her nævne Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal være direkte eller indirekte Valg af det lokale Tilsyn med Folkeskolen, Spørgsmaalet om Sognepræstens Stilling som selvskrevet Medlem i det lokale Tilsyn, Spørgsmaalet om Valg af Formænd til Skolekommissionerne og Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Skolen og Kirken. Det er alt sammen Spørgsmaal, der er stærkt under Debat i Øjeblikket.

Ved nærmere Eftersyn af dette lille Lovforslag vil man se, at Lagtinget i sine Ønsker er gaaet et Skridt eller rettere flere Skridt i samme Retning, som Regeringen er gaaet med sit Lovforslag angaaende Forholdene herhjemme, og det gælder ikke mindst med Hensyn til Spørgsmaalet om Sognepræstens Stilling i Skolekommissionen. Som det er nævnt, er efter den gældende Lov paa Færøerne Sognepræsten selvskrevet Medlem af Skolekommissionen og tillige født Formand for denne Institution, men efter Lovforslaget afskaffes denne Særret for Præstens Vedkommende, med andre Ord, Stillingen bliver den, at Præsten kan vælges til Medlem af Skolekommissionen, hvis Befolkningen skønner, at han har særlig Interesse for dette Hverv og er særlig egnet dertil. Han faar altsaa nøjagtigt den samme Stilling som andre kommunale Vælgere, og jeg tror, at baade Præsten og Skolen og Befolkningen er bedst tjent med en saadan Ordning. Men det synes, som om § 1 i Lovforslaget er et Kompromis, idet det i en senere Paragraf, nemlig

§ 5, bestemmes, at Præsten skal have Ret til at føre Tilsyn med Religionsundervisningen i Folkeskolen. I øvrigt er det en Tanke, som ogsaa har været drøftet herhjemme.

Personlig mener jeg, at man overvurderer Betydningen af, at Præsten har denne Tilsynsret. Personlig tror jeg, at det er ganske andre Faktorer, der er afgørende for, om der kommer noget værdifuldt ud af Religionsundervisningen eller ikke, men da Lagtinget er enig paa dette Omraade, finder ogsaa jeg det naturligt, at Rigsdagen stiller sig velvilligt overfor Bestemmelsen herom. Endvidere foreslaar Lagtinget direkte Valg af Repræsentanter til Skolekommissionen, og at Skolekommissionen selv skal vælge sin Formand, hvad jeg ganske kan anbefale.

Jeg finder i øvrigt ikke, der er nogen Grund til at komme ind paa en længere Debat om Lovforslaget, og jeg skal derfor til Slutning blot minde om et Par Bemærkninger, som den højtærede Minister gjorde, da han forleden fremsatte Lovforslaget. Ministeren udtalte, at hvis han personlig skulde have udarbejdet Lovforslaget, vilde det have faaet et andet Udseende paa visse Punkter, men da det var et Skridt i den rigtige Retning, og da Lagtinget enstemmigt havde vedtaget det, anmodede Ministeren om en enstemmig Vedtagelse af Lovforslaget. Jeg ved, at mit Parti kan tiltræde dette Synspunkt, og med den samme Motivering skal jeg derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Godskesen: Flere Gange tidligere har jeg i det høje Ting udtalt, at jeg paa den ene Side altid vil modsætte mig ethvert Forsøg paa at svække Færøernes Rigsforbindelse med det øvrige Danmark, men at jeg paa den anden Side mener, at man med Hensyn til Ordningen af de indre Forhold paa Færøerne bør vise den største Imødekommenhed mod Færingernes Ønsker. Naar man paa Færøerne er enig om en vis Ordning, saa forekommer det mig, at Rigsdagen maa være indstillet paa at imødekomme Færingernes Ønske, men naturligvis kan der være særlige Grunde, der taler derimod. Jeg vil ikke binde mig til overalt at vise en saadan Imødekommenhed, og i alle Tilfælde maa det være klart, at den Ordning, der her vedtages for Færøerne efter Færingernes egne Ønsker, ikke kan benyttes som Præcedens hernede i det øvrige Danmark — vi maa staa ganske frit, naar der her kommer tilsvarende Sager til Behandling. Dette Standpunkt